

KAMP OG SEIER

JUNI 1977

Innhold:

Leder	side 1
I sommerferien skal vi ligge på stranda	side 3
Er det RV eller partiet som stiller til valg	side 4
Gjennomfør vårplanen - reis kampen mot høyrefeila	side 5
Få fart i støttearbeidet til de 9 fremmedarbeiderne	side 6
Reis kampen i avdelingene for å bedre våre studier og heve det ideologiske nivået i partiet	side 7
Noen synspunkter til diskusjonen om byråkratiet	side 8
Noe litteratur om byråkratiet	side 9
Erfaringer fra Entebbe-demonstrasjon- ene på Lillestrøm	side 9
Om hovedmotsigelsen i distriktet	side 10
Uforsønlig kamp mot strikebrytere	side 10

Opprop til alle partimedlemmer
fra Distriktsstyrets arbeidsutvalg:

REIS KAMPEN MOT BYRÅKRATIET!

DS/AU har vedtatt å sette igang en kampanje mot byråkratiet i fylkespartiet. Vi henvender oss med dette til alle medlemmer for å oppfordre dem til å kaste seg inn i kampen mot byråkratiet. Det er som Malenkov slo fast da SUKP(b) reiste kamp mot byråkratiet på den 19. partikongressen i 1952:

"Selvkritikk og særlig kritikk nedenfra er den hovedmetode ved hvis hjelp vi kan finne ut og få bukt med våre feil og mangler, våre svakheter og sykdommer."

Bare gjennom aktiv innsats fra masseneå fra partimedlemmene kan vi sikre at byråkratiet blir bekjempa. Derfor henvender DS/AU seg direkte til alle medlemmene for å sikre seg den nødvendige hjelpen til å bekjempe byråkratiet. Vi oppfordrer medlemmene til å være pågående til å kritisere byråkratiet, til å være åpne og dristige. All kritikk skal fram, selv om formen ikke er perfekt - selv om en ikke kan forklare og løse alt. Vi ønsker en bred og freidig kampanje - la hundre blomster blomstre!

HVA ER BYRÅKRATI?

Alle medlemmer ergrer seg over enkelte saker i partilivet. Noen av disse sakene er utslag av byråkrati. Kritikk drukner på veien og blir aldri besvart. Møter som blir lange, kjedelige og tekniske. Ansvar for feil som smuldres opp og blir "borte".

La oss se på noen eksempler:

- Kritikk av ledelsen blir avleda med at styret hadde gitt en kamerat ansvaret - men ikke fulgt opp. Formelt kan styret avvise kritikken. Reelt har styret god grunn til å lære av kritikken at styret må veilede medlemmene politisk.
- En stil som går på at alle saker skal "løses" ved møter. Lange, kjedelige, tekniske - og gjerne dårlig forberedte møter - dagsorden og problemstilling ikke kjent på forhånd, etc. Likeens blir lagsmøtene overlessa med saker slik at de politiske linjene må vike plassen for praktiske problemer.
- Kritikk og forslag blir liggende i det uendelige. Kamerater får ikke løst problemene de reiser. Formelt kan høyere organer dekke seg bak "rutine", "andre saker er viktigere", etc. - men når dette blir en linje, drukner massenes initiativ i kontorskuffen.
- Forslag og tiltak blir laga ved kontorstolen, ikke i klassekampen. F.eks. har direktivene om innsamling til Chamignon-arbeiderne vært avskreilt all politisk mobilisering. Slike forslag tyder på subjektivismen. Det vil si at linja er lagt opp etter hva ledelsen tror er problemene, men uten undersøkelser. Følgelig mangler politikken for å løse problemene folk har i støttearbeidet.
- Ledelsen (og andre kamerater) har ofte ikke grep om å drive et systematisk massearbeid. Det kan bli tilfeldige standsopplegg, men ikke driven med å lede massene og lære av

Hvordan er det hos deg? Kjenner du deg igjen? Eller er det andre saker i samme gata? Tida er nå inne til å ruske kraftig opp i slike saker. Og - som Malenkov sier - hovedmetoden er kritikk nedenfra. Som en ser er ofte det formelle i orden selv om byråkratiet herjer reelt. Bare en stil med å trekke sakene fram i lyset - kalle dem det de er - avsløre og korrigere byråkratiet - vil hjelpe. Derfor ønsker DS/AU å mobilisere medlemsmassen.

Hva skal skje?

Styret i laget blir pålagt av oss å forberede et framlegg om stoda lokalt til lagsmøte. Samtidig er det særs viktig å ta opp kritikken av DS og SK på slike saker.

Studier. I dette nr. av KOS er det en liste over en del litteratur om byråkratiet. Lista er ment til hjelp. Den er ikke fullstendig.

Kamp og Seier kan og bør brukes til innlegg. Gå via styret.

Mer stoff. I dette nr. er det også en artikkel om byråkratiet.

Husk tiltak!

Kampen mot byråkratiet må munne ut i tiltak for korrigerings. Det må være frister for svar på kritikk. Det må være sikring på massearbeid. Det må bli en ny stil med undersøkelser istedet for rene skrivebordsplaner og rapporter. Styrking av rapporter. Kritikken må altså følges opp av sjølkritikk, dvs. at praksisen må endres.

Bruk tida!

Vi driver nå å kjører igang valgkampen - og danning av RV-grupper. Likeens skal vi straks igang med 21.8 og 11.9-arbeid. Sommerleir-mobiliseringa er i full gang. Hvis ikke byråkratiet skal svekke og underminere disse særs viktige kampanjene må vi slå til raskt og særlig rette inn på å korrigere feila på dette arbeidet.

Er det fare for overslag?

Til slutt - er det fare for at vi slår over i å kaste all plan og ansvar overbord når vi setter massene igang? Slike argumenter kan brukes som dekke for å bremse kritikken. Sjølsagt er det en slik fare, men det er ikke den som er hovedtendensen nå. Først må bevegelsen igang etter en i hovedsak rett linje - så får vi korrigere linja etterhvert for å bli ennå flinkere i å bekjempe byråkratiet. Tre mulige vulgariseringer av kampanjen kan være: Tendens til å feie unna all plan og linje og slå over i spontanisme. Tendens til å slakke på sikkerheten for å få en "effektiv" organisasjon. Tendenser til svartsyn og moralisme når kritikken feier gata. Alt dette er tendenser som vi skal være på vakt mot. Men det er helt feilaktig å være måteholden i å reise kritikk på grunn av dette. Alle ideer og forslag skal fram. Så får vi kollektivt skille mellom bra og dårlige forslag etterpå.

På forslag fra DS/AU. Svein.

"I SOMMERFERIEN SKAL VI LIGGE PÅ STRANDA"

Enkelte kamerater har motsigelser på å dra på sommerleir. Andre undervurderer leirenes politiske betydning.

Argumenter mot å dra på leir:

1. "Jeg jobber med politikk året rundt, så når ferien kommer kutter jeg totalt. Det har jeg fortjent."
2. "Vi i kjerneproletariatet har så hardt arbeid at 3 uker på stranda er et minimum."

En variant lyder:

"Jeg er jo medlem, så jeg drar jo på leir. Etter leiren ifjor var jeg fullstendig kjørt, - dette synes jeg at jeg plikter å fortelle de sympene jeg skal prøve å få med på leir."

KAMERATER!

For at vi skal bli kvitt det kapitalistiske åket må vi frigjøre oss ifra det sjøl! Det er ingen andre som gjør det for oss. Arbeiderklassens erfaringer har vist oss at en av betingelsene for revolusjonen er det kommunistiske partiet. Historia har også lært oss at det er proletariatet sjøl som må styre/være de ledende i dette partiet.

VÅG Å KJEMPE!

Hver dag frister det kapitalistiske samfunnet oss til å nedlegge kampen - til å beskue vår egen navle istedenfor å kjempe de undertrykte massenes rettferdige kamp. Hobbykursene til AOF er en ting. Hetsens innvirkning på "privatlivets fred" en annen. Ingen av oss vil gå gjennom livet med bøyd nakke for tyranniet. Vi har valgt ei side. Vi har valgt kampens veg. Det er ikke noe teselskap vi deltar i. Kampen krever noe av oss. Den krever oss fullt ut. Kommunisten skal bli slitne. Kampen for den sosialistiske revolusjonen vil kreve offere. Kamerater vil bli torturert og myrdet av fascistene. I perioder må vi greie oss med et minimum av søvn og mat. Vår historiske oppgave er ikke lett. Og i denne kampen må proletarene være de ledende. Og som kommunister må vi være eksempler for våre ennå uorganiserte kamerater. Disse kameratene skal vi mobilisere til sommerleir i år.

HVA ER EN RØD FRONT SOMMERLEIR?

Hver sommer siden midten av 60-tallet har ml-bevegelsen arrangert sommerleire for medlemmer og sympatisører. Antallet leire og oppslutningen om det har økt fra år til år. Resultatet har hvert år vært mange nye kamerater inn i partiet. På sommerleirene har vi gjennom grundige diskusjoner på de viktigste spørsmåla konsolidert og styrka partiets enhet og kampkraft. Leirene har en enorm politisk og sosial betydning for hver enkelt kamerat og derigjennom også for den kommunistiske bevegelsen og for det arbeidende folket i Norge. Drar vi ikke på leir, så fratar vi oss sjøl retten til å være med å diskutere spørsmål som betyr død eller liv både for partiet og arbeiderklassen.

DET ER GØY Å VÆRE PÅ LEIR!

Vi slåss for sosialismen. Sommerleirene er skoler i sosialisme. Ungene trives på sommerleir. Sjøl blir vi så entusiastiske at vi kanskje prøver å delta på alt. En del av oss blir tildelt leir-oppgaver. Vel, - vi blir kanskje slitne og sover i 12-14 timer når vi kommer hjem. Dette er en sunn søvn. Det hadde ikke vært meg imot om alle medlemmer av partiet kunne ligge på campleir ved ei badestrand i 3 uker og slikke sol isammen med massene. En campleir f.eks. på sørlandskysten gir uante muligheter for fine diskusjoner og politisk agitasjon blant masser.

For eller seinere vil det bli slik at vi verken kan tilbringe uker på badestrand eller arrangere sommerleir. Vi må benytte det borgerlige demokratiets muligheter så lenge vi har dem kamerater. STYRK MOBILISERINGA TIL SOMMERLEIRENE.

ER DET RV ELLER PARTIET SOM STILLER TIL VALG?

Rød Valgallianse i 1977 er danna som en front bestående av AKP(m-l) og uavhengige sosialister. Til forskjell fra tidligere valg hvor RV har deltatt, organiseres RV uten noen landsomfattende organisasjon. Dvs. det er ikke noe landsråd e.l. som vedtar politikken og opplegget for valgkampen. Det er heller ikke noen fylkesorganisering av RV.

Rød Valgallianse 1977 organiseres bare som RV-grupper, aktivistgrupper, i boligstrøk, på arbeidsplasser, skoler osv. som ledes direkte av partiet. AKP (m-l) på alle plan leder på denne måten RV direkte. Noen vil kanskje hevde at dette er en sentralistisk og lite demokratisk organisering. Plattformen til RV og prinsippprogrammet til AKP (m-l) stemmer overens på alle viktige punkter og avgrenser seg skarpt mot alle former for revisjonisme. Plattformen slår fast nødvendigheten av den væpna, sosialistiske revolusjon, for proletariatets diktatur, mot borgerkapets diktatur og parlamentarismen, mot de to imperialistiske supermaktene USA og Sovjet. Plattformen slår også fast at RV vil støtte AKP (m-l)'s politikk og ledelse av klassekampen i Norge. Dette betyr at RV ikke er noen front a la Faglig 1. mai front, men det er en front som støtter og underordner seg AKP (m-l)'s ledelse. Og det er viktig at alle aktivistene i fronten er inneforstått med at Rød Valgallianse er direkte underlagt partiets demokratiske sentralisme. De strategiske og viktige prinsippene i plattformen er grunnleggende for kommunister og kan ikke fires på i en revolusjonær valgkamp. Å fire på disse prinsippene av taktiske hensyn (for å få mange stemmer og parlamentariske bein) vil være det samme som å gjøre valgkampen om til en borgerlig valgkamp.

Oppsummering av valget 1975 slo fast at et landsråd av RV i praksis ikke hadde noe indre liv og fungerte som et byråkratisk organ som hemmet valgarbeidet. Samtidig vil et slikt organ åpne for at det blir et senter ved siden av partiet som svekker partiets ledelse av valget og utgjør en fare for partiets ledelse av klassekampen. Ei organisering av valgkampen som i år, er derfor en styrking av kampen mot byråkratiske tendenser og en styrking av partiets sentralisme. Det er en styrking av kampen mot høyre.

Når RV ikke har noen egen landsomfattende organisasjon, hvorfor stiller da Rød Valgallianse til valg og ikke AKP (m-l) som parti?

Ei riktig marxistisk-leninistisk linje vil sette hensynet til massene i første rekke og stole på at massene er de virkelige heltene. Dette gjelder like mye i valgkampen som overalt ellers. Vi må gi massene muligheter til å delta på lik linje med kommunistene i valgkampen. Ved opprettelse av lokale RV-grupper som støtter seg til den sentrale plattformen vil massene i fronten ha samme mulighet som kommunistene til å delta i den lokale valgkampen og til å være med å legge opp den lokale valgkampen. Gjennom grundige diskusjoner må dette bli en realitet. Uten slike lokale valgkampgrupper vil massene reduseres til "ved og vannbærere". Partiet har en rekke nære venner og sympatisører som må kunne gis anledning til å delta aktivt i valgkampen.

Ei riktig masselinje er også ei riktig sikkerhetslinje. Ved alltid å stole på og arbeide side om side med massene vil det bli vanskeligere for klassefienden å kartlegge kommunistene. Dette gjelder på alle plan fra valglistene til det å stå på stand.

FRAM FOR EN REVOLUSJONÆR VALGKAMP.

Per.

Red.anm.:

Oppfordrer folk til å komme med synspunkter på denne artikkelen.

GJENNOMFØR VÅRPLANEN - REIS KAMPEN MOT HØYREFEILA!

Vårplanen er en plan for kampen mot høyreavviket i partiet. Men fungerer den slik? Det er på tide å gjøre opp et foreløpig regnskap. Hvis en skal dømme etter rapportene fra avdelingsstyrene om vårplanen, står det ingen store motsigelser på planen i avdelingene. Likevel er det ting som tyder på at forholda slett ikke er så idylliske. Jeg skal komme tilbake til dette nedenfor.

Først litt til kritikken som har kommet mot planen. Den viktigste er at planen har kommet for seint. Denne kritikken har DS sendt videre til SK, som har sagt seg enig i den. Videre har det blitt kritisert at materialet om sikkerheten ikke har kommet. Noen kritikk på innholdet forøvrig har vi ikke fått.

Men det er når planen skal settes ut i livet, at motsigelsene og problemene dukker opp. Hvilke problemer ser det ut til er de viktigste? Hovedproblemet ser ut til å være å stille motsigelsene skarpt, å bruke vårplanen som et våpen til å avdekke høyrefeila og reise kampen mot dem. Eller sagt på en annen måte: å gjøre en lokal tillemping av planen og unngå en reint mekanisk oppfølging.

Hva er det som tyder på at det er problemer med å stille motsigelsene skarpt og reise kampen? For det første en ting som at noen lag ennå ikke har kommet igang med RV-arbeidet. Når dette leses er det bare omtrent 4 uker igjen til fellesferien, og disse ukene er det endel andre ting som skal skje i også. Her må det være noen H-feil som er ute og går og som ikke har blitt nedkjempa!

For det andre er det en tendens til at beretningene ikke blir brukt i kampen mot høyre. Men det er i beretningene oppsummeringa av høyrefeila på de ulike områdene er slått fast! Uten at planen nyttes i samband med beretningene, vil nettopp kampen mot høyre bli almen og velmenende, men pila vil ikke bli skutt mot målet.

For det tredje er det tendenser til byråkrati. Byråkratiet er i seg sjøl et høyreavvik og en stil som fungerer som et forsvar for høyrefeila. Det er en form som høyreavviket får forskanse seg i. Politikken - eller rettere sagt vedtaka, planene og linjene er utmerka, men lite eller intet skjer i praksis. Alt forsvinner i et nokså ugjennomtrengelig villniss av mekaniske rutiner, skrivebordsopplegg, sektortenkning, "glemte" beskjeder o.l. Alle er "enige" om f.eks. at det er nødvendig og riktig å markere den nasjonale sjølråderetten 17. mai, men mange gjør ingenting, eller møter ikke opp sjøl fordi de "ikke fikk beskjed", tok feil av klokkeslettet, hadde ikke tid til å mobilisere på grunn av andre partioppgaver som RV eller KK-salg, osv. Eller folk sitter på sakene i ukevis uten å få dem fra seg fordi de gruer seg til å gå løs på dem, veit ikke åssen de skal gripe dem an, osv. Hvem kjenner ikke slike tendenser? De forekommer sikkert overalt, og er sikre tegn på høyrelinjer som vi må reise kamp mot.

For det fjerde avslørte 1.mai-arbeidet en god del. Noen plasser hadde den framgang mens andre gikk tilbake eller sto på stedet hvil. Vi har ingen fullstendig analyse ennå, men kan likevel peke på feil som har gått igjen mange plasser: Mange har ennå ikke grepet metodene for massemobilisering. Hva er det som ligger bak? Er det et syn på massene som "kjøttvekt" istedenfor at vi ser på dem som historias drivkraft? Jobbinga blei ikke overalt og ikke grundig nok basert på den lokale kampen. Kampen mot revisjonistene blei ikke reist før helt på slutten, og det er en tendens til at dette bare skjer alment, bare på parolene dereså ikke konkret og på lokalplanet, i den lokale kampen. Slike saker har hindra den atore framgangen som det forelå et objektivt grunnlag for, i å komme til uttrykk.

Dette siste understreker alvoret i spørsmålet om kampen mot høyre. Det er slett ikke slik at kampen mot høyre er reist og i hovedsak vunnet i og med det ~~xx~~ andre landsmøtet. Tvert imot, vi har bare såvidt begynt! Å reise denne kampen er hele partiets ansvar, alle medlemmers ansvar. Alle medlemmer har ansvaret for å slåss for å gjennomføre planen. Men da må også kampen mot høyrefeila reises. Feila fins ikke i skyene, men hos oss sjøl, hos partikameratene og i de ulike organene i partiet, i arbeidsstilen og linjene deres. Vi må reise kritikk, ikke være redde for kamp. Den lune fredens stil som rår i enkelte avdelinger, alle de smarte måtene for å unngå kritikk - vekk med den! Det koster mye, ikke tvil om det, og vi får ikke mindre å gjøre etterpå. Heller tvert imot. Men forskjellen er at da får vi større og bedre resultater av jobbinga vår. Vi kommer revolusjonen nærmere, og dette er målet vårt som må gjennomsyre alt arbeid vi gjør. Slåss mot høyrefeila ved å gjennomgå vårplanen, gjennomføre vårplanen ved å slåss mot høyrefeila!

Tore H.

FÅ FART I STØTTEARBEIDET TIL DE 9 FREMMEDARBEIDERNE!

Det skulle være kjent for alle at ni fremmedarbeidere streiket ved Norsk Champignon i Skedsmo. Denne streiken er viktig på flere måter. Først og fremst fordi det er den første streiken blant fremmedarbeidere her i landet. Fremmedarbeidere er blant de hardest utbytta både økonomisk og sosialt, og denne streiken markerer at de ikke kan finne seg i dette lenger.

"De ni" står, før sommeren, foran en rettssak mot Wollbekk. Rettssaken må tillegges stor betydning både for "de ni" og for hele arbeiderklassen. En seier mot Wollbekk er en viktig milepæl for fremmedarbeidernes rett til å streike - seieren vil være en rettesnor for andre fremmedarbeidere - seieren vil være et langt skritt i kampen mot underbetaling, tråkassering og diskriminering.

"De ni" har idag dårlig betalte midlertidige jobber - deres advokat har ikke fått et rødt øre ennå - det koster penger å få utgitt propaganda. Hele gjennomføringa av rettssaken er avhengig av økonomisk støtte. En støttekomité er opprettet og har bebudet en aksjonsuke fra 6-11 juni. Alle medlemmene oppfordres til å arbeide for at det fram til 11. juni er samlet inn minimum kr. 10.000 fra vårt område. Det er kort tid å gjøre det på - begynn idag - bestill lister og løpesedler fra SSK-kontor - bruk SSK, en.

Det er vår innsats som bestemmer om Wollbekk skal klemmes mot veggen og stilt ansvarlig for sine reaksjonære handlinger. Kast kreftene inn idag, kamerater!

SSK-aktivist.

REIS KAMPEN I AVDELINGENE FOR Å BEDRE VÅRE STUDIER OG HEVE DET IDEOLOGISKE NIVÅET I PARTIET !

I vårplanen for partiet var styrking av studiene en viktig del. Grunnen til dette var - og er - at studiene alltid er ei topp-prioritert oppgave i et revolusjonært parti. Uten en revolusjonær teori, og et stort antall kadre som behersker denne teorien, vil vi aldri bli i stand til å lede arbeiderklassen og det arbeidende folket forøvrig fram til en seierrik revolusjon og gjennom oppbygginga av det sosialistiske Norge.

At vi har oppsummert ~~store~~ et stort høyreavvik i partiet, og at en av røttene til dette avviket er det lave ideologiske nivået bekrefter bare at denne oppgava må taes alvorlig.

HVORDAN ER SITUASJONEN NÅ ?

Kan vi oppsumere store framganger eller har vi ikke kommet noe særlig lenger de siste månedene. Utifra endel spredte oppsummeringer og noen undersøkelser er det grunnlag for å tro at det ennå er store avvik m.h.t. studiene i avdelingene. Sjølstudiene blir ikke fulgt opp og trinn 2 blir dårlig gjennomført.

HVILKE FEIL GJØRES ?

- Planlegging. Det reises endel almenne oppfordringer om å styrke studiene uten at det følges opp.

Det må slås fast at studiene er en særegen oppgave som det må mobiliseres særegent til. Bare gjennom politiske diskusjoner kan vi mobiliseres til å styrke våre studier.

Det må videre lages et opplægg som sikrer at alle medlemmene trekkes med i studiene. F.eks. ved at de som har vanskeligst for å sette seg ned å drive sjølstudier får hjelp av andre kamerater. ~~Kamerater~~ Noen kan sette seg ned å drive skikkelige studier på egen hånd, andre har i begynnelsen behov for å studere sammen med andre. Disse ulikhetene taes det ikke tilstrekkelig hensyn til, og det svekker studiene.

Og til slutt, men ikke minst, studiene må kontrolleres og oppsummeres. Bare på den måten kan vi være sikre på at alle virkelig har gått gjennom studiene, og vi kan få fram hvilke motsigelser folk har hatt og hvilket utbytte vi har hatt av studiene.

- Pugge klassikerne. Noen kamerater "pugger". Lærer seg fine sitater, uten å stille seg sjøl sp.n. "Hva mener jeg sjøl om disse spørsmåla?" Disse kam. glømmer at m-l-m ikke er en samling dogmer, men derimot en veilendning til handling.

Både disse kam. og de som "skummer" gjennom studiene glømmer det viktigste, nemlig at vi gjennom i større grad å beherske teorien skal få en bedre og mer målretta praksis.

- Ikke knytte sammen teorien og praksis. Typisk eksempel på dette er at det nasjonale spørsmål (som er obligatoriske sjølstudier i vår) ~~ikke~~ i liten grad blei studert og brukt i forbindelse med 17.mai

- Endel kam. sier at de ikke har tid til å drive studier. Vedtektene slår fast at alle skal studere. Det er hele avdelingsansvar at alle får anledning til og mulighet til studier.. At vi vil få enda mer å gjøre f.eks. i en revolusjonær situasjon er helt sikkert. At vi i en slik situasjon vil ha behov

for enda flere og bedre studier er like sikkert. Problemet med å få tid til å studere er derfor ikke bare et kortsiktig problem.

Ofte er denne "unnskyldninga" et uttrykk for at disse kameratene ennå har en lav forståelse for studienes betydning. Det er derfor ofte ikke tilstrekkelig å hjelpe disse kam. med konkret planlegging. Politiske diskusjoner gjerne med utgangspkt. i hva klassikerne sier om studiene's betydning, er like nødvendige.

Kamerater, studiene skal hjelpe oss både i den kampen vi daglig står oppe i, og i de kampene vi veit vi kommer opp i i framtida. Men vi har lært at skikkelige studier ikke kommer av seg sjöl. Det er et hardnakka avvik vi slåss i mot, og det må virkelig kamp til. Våpnene vi må ta i bruk i denne kampen er politisk mobilisering, planlegging, kontroll og oppfølging, og kritikk/sjölkritikk.

FORBEDRE VÅRE STUDIER - FORTSATT KAMP MOT HÖYREAVVIKET !

Studieansvarlig DS

NOEN SYNSPUNKTER TIL DISKUSJONEN OM BYRÅKRATIET

1. Bruk beretninga til det 3. årsmøtet!

Beretninga peker på at byråkratiet er en sak som gjør ledelsen formell, og som hindrer virkelig politisk ledelse (s.39-40). Den peker på at byråkratiet ikke ser massene som en sjölstendig drivkraft, og at slike tendenser særlig oppstår blant folk avsondra fra klassekampen. Den peker på at det er store uløste feil på dette området i distriktet.

2. Byråkratiske feil er feil ved partiets linje.

Noen tror at byråkrati - ja gjerne organisasjonsarbeid i det hele er praktiske saker - der nær sagt linja er sunnt folkeveit. Jeg mener at det er helt uriktig å se det slik. Når vi gjør feil i praksis, i hvordan vi setter linja ut i livet, i hvordan vi arbeider internt, så er det politiske spørsmål, fordi linja ikke er noen linje for klassen før den er satt ut i livet.

3. Byråkrati er en feil som kan omdanne partiet til et revisjonistisk parti slik Hoxha peker på. Det er altså ikke noen liten sak som skal skubbes tilside som "lite vesentlig".

4. Byråkrati er ikke bare sein saksgang.

Mao peker f.eks. på at byråkrati slår ut i ledelsen av partiavdelinger. Han peker også på at byråkrati slår ut i en arrogant personlig stil i partiet - f.eks. for å avvise kritikk eller unngå sjölkritikk.

5. En må fasthold at byråkrati er en form for borgerskapets innflytelse innad i partiet. Byråkratiet gjenspeiler borgerskapets byråkrati som er en del av deres diktatur. Byråkratiet slik vi ser det i den borgerlige staten er alle former for lover, regler, saksgang, etc., som alle formelt er svært så rettferdige, men som reelt bare dekker til utbytting og undertrykking. Alle som kjemper for krav mot borgerskapet støter på hele dette apparatet som skal formalisere undertrykkinga og gjøre den rettferdig. Likeens møter en byråkraten - personen som rir på paragrafer, som er formalist, men som derved bruker alle knep til å dekke seg sjöl, og til å skjerpe undertrykkinga. Det er nettopp slike tendenser - både i partilivet og i den personlige stilen jeg ser som byråkrati.

6. Byråkrati er en egen sak - og en del av avviket på det organisatoriske arbeidet. Det er lett å smuldre opp spørsmålet om byråkratiet til en rekke andre saker: Kritikk og sjölkritikk, masselinja, undersøkelsesmetode etc. Byråkratiet virker på disse områdene, og kritikk er hovedmetoden i kampen mot det, men byråkrati må også sees som et eget, særegent problem.

7. Jeg har ikke nevnt noe om sammenhengen mellom det moderne revisjonistiske høyreavviket og byråkratiet. Det er viktig å se byråkratiet i lys av avviket.

Svein.

NOE LITTERATUR OM BYRÅKRATIET

Denne lista er ment som veiledning for å finne studiestoff. Den er sikkert ikke fullstendig, men den gir en del. Kamerater som har mere stoff kan sende ideer til avisa.

Stalin: Samtaler med Herzog. Masselinjeheftet.
Stalin: Om leninismens grunnlag, del IX (arbeidsstilen)
Stalin: Fra beretninga til den 17. kongressen, del III, 2, Den organisatoriske ledelsens spørsmål.
Dimitrov: Det er ikke nok å ha ei riktig linje. Masselinjeheftet.
Mao Tsetung: Om partiutvalgenes arbeidsmetoder. 13.3. 1949, Skrifter i Utvalg.

Sitathoka s. 114 - 130.

Hoxha: Beretninga til APAs 6.kongress. s. 103 i svensk utgave.
Malenkov: Beretning til 19. kongress i SUKP(b), 1952. Del III.
Mao Tsetung: Undersøkelsesteknikken. Masselinjeheftet.

ERFARINGER FRA ENTEBBE-DEMONSTRASJONENE PÅ LILLESTRØM

Planlegginga og gjennomføringa av demonstrasjonen i forbindelse med visinga av Entebbefilmen på Lillestrøm fredag, mener jeg viser klare høyre-trekk og legalisme i tenkinga. Sjøl om denne kritikken rammer alle kadrene her ute, mener jeg at kritikken i første rekke må rettes mot de som satt i ledelsen og hadde ansvaret for planlegginga.

Hva går så kritikken ut på?

For det første mener jeg at det ble vist en klar undervurdering av de kreftene vi står overfor. Motstanderne ble ikke tatt alvorlig. Tankegangen var tydeligvis at siden dette var en levlig demonstrasjon kunne det ikke skje noe ulovlig.

Hvis vi var snille, kom de til å være snille!

Dette mener jeg viser at vi egentlig ikke hadde forstått karakteren til de folk vi står overfor, og at når det gjelder nazister og mobilisert pøbel nytter det overhode ikke å påberøpe seg noen "rettigheter".

For det andre ga legalismen seg utslag i en tendens til å tro at politiet skulle beskytte oss. I så måte ga demonstrasjonen en klar anskueliggjørelse av det direkte samarbeidet mellom politiet og disse folk. De lot pøblene gjøre den jobben de ikke torde gjøre sjøl! Ideer om at politiet her ute, f.eks. på Strømmen, skulle ha en litt bedre karakter enn i Oslo og Tromsø burde vel også fått et grunnskudd.

For det tredje mener jeg det er kritikkverdig at en så subjektivistisk planlegging kan finne sted etter de erfaringene vi høstet på Strømmen. Så vidt jeg vet ble vi advart både av politiet og nazistene i Oslo 17. mai. Legalismen ga seg utslag både i en elendig mobilisering og i manglende ordensvern. Det alvorligste ved feila i denne omgang er at det kan gå ut over massenes tillit til partiet, at vi drar dem med på utsatte oppgaver uten å sikre opplegget skikkelig.

På den positive sida får vi si at vi tross alt har lært ei klar politisk lekse - det er utelukkende opp til oss å sette en stopper

for herjingene til disse folka. Både politi, sosialdemokratiet og andre borgere er interessert i at de slår oss ned! Søndag mener jeg at vi hadde tatt konsekvensen av tidligere feil - og gjennomførte ei flott markering av politisk styrke - sjøl om rettet kanskje burde være bedre sikra. Fram for ei materialistisk linje i kampen mot reaksjonen!

Tone.

Red. anm.:

Kameraten viser til en punktdemonstrasjon hvor det stilte 20-30 demonstranter. Ca. 10-15 slåsskjemper som tydelig var politisk mobilisert, gikk mot demonstrantene. Bak seg hadde de en stor gjeng av ungdom og nynazister. Disse gikk på demonstrantene, slo og sparket, og klarte å splitte dem. Politiet ble hentet, men nektet å gripe inn.

Søndagen ble det arrangert en stor militant demonstrasjon utenfor kinoen med ca.300 folk. Denne gangen torde ikke nynazistene å angripe demonstrasjonen.

OM HOVEDMOTSIGELSEN I DISTRIKTET

OG KRITIKKEN AV LEDEREN I DES.NR. AV KOS

Jeg er enig i at jeg surret sammen begrepene hovedmotsigelse og særegen motsigelse.

Begrepet særegen motsigelse er behandlet av Mao i "Om motsigelsen" avsnittet om motsigelsens særegenhet. Særegen motsigelse er definert på følgende måte:

"Hver form av bevegelse inneslutter i seg sin egen særegne motsigelse. Denne særegne motsigelsen utgjør det særegne vesen som skiller en ting fra en annen. Det er den indre årsaken eller som den også kalles, grunnvullen for tingenes utallige mangfold i verden". Og seinere i artikkelen

"Forholdet mellom motsigelsens allmengyldighet og særegenhet er forholdet mellom motsigelsens allmenne karakter og dens individuelle karakter".

Ut fra dette er det sjølsagt tull å karakterisere den foreslåtte hovedmotsigelsen som en særegen motsigelse. Dette blir sjølsagt dobbelt ille når jeg kritiserer andre for manglende grep om dialektikken. Jeg kasta stein mens jeg sjøl satt i glasshus. Denne holdninga er uttrykk for et overflatisk grep om klassikerne - en gammel solid høyrefeil. Dessuten er det uttrykk for en gærm innstilling til kritikk. Den riktige metoden er å kritisere for å kurere sjukdommen for å redde pasienten. Jeg brukte i stedet metoden med knus og kvæl.

Red. av des.nr. av KOS.

UFORSONLIG KAMP MOT STREIKEBRYTERE

Sjølkritikk av Geir.

I jan.nr. av KOS skrev jeg et svar til Haralds innlegg om ruteknusinga. I febr.nr. kritiserer Guttorm meg for denne artikkelen. Denne kritikken er etter min mening helt korrekt. Jeg la hovedvekt på de taktiske vurderingene av vår stilling til ruteknusinga. Jeg tok ikke opp vår prinsipielle holdning til streikebrytere som er uttrykt i l.mai-parola "Uforsonlig kamp mot alt streikebryteri!" Denne holdninga med kun å vurdere taktiske fordeler er en meget farlig tendens som vil kunne legge grunnlag for en revisjonistisk politikk - altså en høyrefeil.

Geir.

TOM SIDE